

Posiedzenie Senatu RP IX Kadencji

26 kwietnia 2017 r.

Zwalczanie dopingu

Senator Kazimierz Wiatr:

Szanowna Pani Marszałek! Pani Ministrze! Panie i Panowie Senatorowie!

Występuję tutaj w zastępstwie sprawozdawcy, pana senatora Roberta Gawła, który ma dzisiaj wcześniej uzgodnione spotkanie u ambasadora Japonii. Jako przewodniczący komisji zastępuję pana senatora.

Komisja Nauki, Edukacji i Sportu rozpatrzyła ustawę o zwalczaniu dopingu w sporcie – druk senacki nr 496. Jest to ustawa całkowicie nowa, która zastąpi, jeśli dobrze pamiętam, dotychczasowy rozdział 9 ustawy o sporcie. Oczywiście można się zastanawiać, dlaczego tworzona jest nowa ustawa, a nie rozbudowuje się rozdziału 9. Otóż obszerność zagadnień zwalczania dopingu jest tak duża, że jest to materiał podobnych rozmiarów jak dotychczasowa ustawa o sporcie. Poza tym rząd, ministerstwo, pan minister chcą podkreślić wagę zwalczania dopingu w Polsce. Dlatego wprowadzana jest nowa ustawa.

Posiedzenie Komisji Nauki, Edukacji i Sportu rozpoczęło się od tego, że miałem zaszczyt przekazać gratulacje panu ministrowi Bańce, który został przedstawicielem całej Europy w Komitecie Wykonawczym Światowej Agencji Antydopingowej. Szef polskiego sportu będzie reprezentował 47 krajów członkowskich Rady Europy. Kandydatura pana ministra Witolda Bańki została jednogłośnie poparta przez wszystkie państwa reprezentowane w komitecie. Warto tu podkreślić, że jeszcze nigdy żaden Polak nie został wybrany do światowych struktur antydopingowych na stanowisko o takim znaczeniu.

Powtarzam to, co wczoraj w obecności pana ministra miałem okazję wygłosić, ponieważ ma to niezwykle istotny związek z tą ustawą. Trzeba powiedzieć, że zarówno ta ustawa, jak i cała dotychczasowa działalność rządu, pana ministra i ministerstwa mają na celu zaostrzenie walki z dopingiem, profesjonalizację działań w tym zakresie, także edukację, wychowanie. Na pewno jest to zdecydowane powiedzenie „nie” legalizacji dopingu.

Oczywiście nie na całym świecie tak jest. Na posiedzeniu komisji dyskutowaliśmy o tym, że są takie państwa, w których sukces sportowy czasami jest przez władze państwowe tak ceniony, że jakby przyryka się oko na doping czy nie walczy się z nim na wystarczającym poziomie.

Postawa polskich władz jest w tym zakresie bardzo jednoznaczna, nieprzejednana. Za tą wolą idą oczywiście regulacje prawne. Na posiedzeniu komisji dyskutowaliśmy o sytuacji

światowej i konkluzja była taka, że Polska może być wzorem w zakresie zwalczania dopingu. Zresztą niejako materialnym dowodem tej konstatacji jest właśnie wybór pana ministra do Komitetu Wykonawczego Światowej Agencji Antydopingowej. Ja nie chcę przytaczać konkretnych przykładów z ostatnich miesięcy, ale rzeczywiście w sytuacjach, kiedy były wątpliwości czy wręcz dowody, postawa pana ministra była bardzo, bardzo jednoznaczna.

Jak to zostało powiedziane na posiedzeniu komisji, warto wyrzucać oszustów ze sportu. Warto też zadać sobie kilka pytań. Czy sport, w którym jest obecny doping, ma sens? Czy wyniki, które są osiąganane, to jest dzieło człowieka, czy też innych czynników? Komu zależy na legalizacji dopingu? To były właśnie pytania, które zadawaliśmy sobie, poszerzając krąg rozważań na temat tej ustawy.

Ja może szybko przytoczę pewien fragment ustawy, bo ważne jest to, co ustawa uznaje za doping, jak to precyzuje. Otóż definiuje to tak: obecność substancji zabronionej, jej metabolitów lub markerów w próbce fizjologicznej zawodnika; użycie lub usiłowanie użycia przez zawodnika substancji zabronionej lub metody zabronionej; niewyrażenie zgody na pobranie próbki fizjologicznej, niezgłoszenie się na to pobranie bez ważnego uzasadnienia lub unikanie w inny sposób pobrania próbki fizjologicznej; nieprzedstawienie wymaganych informacji na temat miejsca pobytu zawodnika na potrzeby kontroli antydopingowej; manipulowanie lub usiłowanie manipulowania jakąkolwiek częścią kontroli antydopingowej; posiadanie substancji zabronionej lub przyrządów umożliwiających użycie metody zabronionej; wprowadzenie do obrotu lub usiłowanie wprowadzenia do obrotu substancji zabronionej lub przyrządów umożliwiających użycie metody zabronionej; podanie lub usiłowanie podania zawodnikowi w okresie podczas zawodów substancji zabronionej lub metody zabronionej albo podanie lub usiłowanie podania zawodnikowi w okresie poza zawodami substancji zabronionej; pomocnictwo, podżeganie lub każdy inny rodzaj świadomego współdziałania wiążący się z zachowaniem uznawanym za doping w sporcie lub usiłowaniem takiego zachowania lub naruszeniem warunków kary dyskwalifikacji przez inną osobę; współpracę w ramach obowiązków zawodowych lub innych obowiązków związanych ze sportem z osobą pomagającą w przygotowaniu do współzawodnictwa sportowego, która podlegając przepisom o odpowiedzialności dyscyplinarnej za doping w sporcie, odbywa karę dyskwalifikacji, lub nie podlegając przepisom o odpowiedzialności dyscyplinarnej za doping w sporcie, została skazana lub dowiedziono jej udziału w zachowaniu uznawanym za doping w sporcie w postępowaniu karnym, dyscyplinarnym lub dotyczącym odpowiedzialności zawodowej, lub działa jako przedstawiciel lub pośrednik osób, o których mowa wcześniej.

Warto także powiedzieć, że zostanie powołana tą ustawą Polska Agencja Antydopingowa. Będzie to państwowa osoba prawna z siedzibą w Warszawie, nad którą nadzór będzie sprawował minister właściwy do spraw kultury fizycznej. Do zadań agencji będzie należało: określanie zasad i przebiegu kontroli antydopingowej; ustanawianie reguł dyscyplinarnych dotyczących dopingu w sporcie; planowanie i przeprowadzanie kontroli antydopingowej w okresie podczas zawodów oraz w okresie poza nimi; szkolenie i podnoszenie kwalifikacji kontrolerów antydopingowych agencji; przyznawanie zgody na używanie danej substancji zabronionej lub metody zabronionej przez zawodnika; opracowywanie, wdrażanie i wspieranie programów edukacyjnych, informacyjnych i szkoleniowych w zakresie zwalczania dopingu w sporcie; opiniowanie projektów założeń, projektów ustaw, oraz projektów aktów prawnych w zakresie zwalczania dopingu w sporcie; współpraca z zagranicznymi podmiotami właściwymi w zakresie zwalczania dopingu w sporcie; współpraca z organami administracji publicznej i instytucjami badawczymi oraz innymi podmiotami właściwymi w zakresie badań wspierających zwalczanie dopingu w sporcie. Zgodnie z tą ustawą zawodnik będzie

obowiązany poddać się kontroli antydopingowej przeprowadzanej przez agencję podczas zawodów oraz w okresie poza nimi.

Podsumowując, powiem, że legislator Kancelarii Senatu zgłosił cztery poprawki, ale one nie zmieniają istoty sprawy. Wyjaśnialiśmy już te zagadnienia. Czas wejścia w życie tej ustawy jest o tyle ważny, że łączą się tutaj dwie instytucje. Powstaje nowy podmiot, dlatego każdy dzień jest ważny. Biorąc to wszystko pod uwagę, Komisja Nauki, Edukacji i Sportu przyjęła wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek. Nie zgłoszono żadnych poprawek w trakcie posiedzenia komisji, a za wnioskiem o przyjęcie jej bez poprawek głosowało 6 senatorów, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał. Bardzo dziękuję.